ஸம்புடம் 2 . பரீதாபி ஆனிமீ ஸஞ்சிகை 5

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபில மட சிஷ்ய சபை பத்ரிகை.

ஸ்ரீ அஹோபில மட சிஷ்ய சபையின் காரியதரிசியால்,

ப்ரதி மாஸம் ப்ரசுரம் செய்யப்படும்.

கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ், சென்னை.

வருஷம் 1-க்கு கட்டணம் ரூ. 2-0-0.] [ஒரு ஸஞ்சிகையின் விலை அணா 3.

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

Vol. 2 – No. 5.

June 1912.

Editor.—S. VASUDEVA CHARIAR, B.A., L.T.

பரீதாபி ௵ ஆனி ௴

விஷய ஸூசிகை.

பக்கம்.

1. விஶிஷ்டாத்வைதம்
பத்ராதிபர் ... ... 171.
2. ஸ்ரீ பாகவத தனிஶ்லோகி
ஸ்ரீமாந். சே. நரஸிஹ்மாசாரியர் ... ... 183.
3. ஸீதாபிராட்டி வைபவம்
ஸ்ரீமாந். எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் ... 187.
4. ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் ஒரு சோத்யம்
ஸ்ரீமாந். மை. வ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ... 193.
5. கடிதங்கள் ... ... 203.

Copy-right reserved.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபிலமட ஶிஷ்யஸபை பத்ரிகை.

ஸம்புடம் 2.] பரீதாபி ஹூ ஆனிமீ. [ஸஞ்சிகை 5.

விஶிஷ்டாத்வைதம்.

9. ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய அவதார சேஷ்டிதங்களின் ஶ்ருதி ஸித்தமான பெருமையை மயர்வற மதிநலம் பெற்ற புத்திமதாக்ரேஸரர்களே அறிந்து ஈடுபடுகிறார்கள்; கர்மத்தாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநரான நாம் பரத்வ ஸ்வபாவத்தை அறியாமல் அந்தச் சேஷ்டிதங்களை இதர ஸஜாதீயங்களாக்குகிறோமே! நம்முடைய மௌட்யத்தை என்னவென்று சொல்வோம்?

“மஹீயஸ்த்வம் பரிஜாநந்தி தீரா: பரம் பாவம் ச நந்தஜ க்ஷாந்தி க்ருஷ்ணம் - அஜாநந்தஸ்த்வஜாநந்தி மூடா ஜநித்வஞ்சைவ ஸம்பவம் ஜந்ம கர்ம”.

எம்பெருமான் எல்லாச் சேதநாசேதநங்களுக்குந் தலைவனாய் அபரிச்சின்ந ரூப குண விபூதிகளுக ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று நாம் இது வரையிற் சொன்னதனால் தெரிந்து கொண்டோம். இப்பொழுது, லோகத்தில் த்ரிமூர்த்திகளென்று

வ்யவஹரிக்கப்படும் ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்களின் நடுவே கூறப் பட்டு நிற்கும் ஸ்ரீ விஷ்ணு இந்த வைகுண்டநாதன்தானா? அவன் நமக்கு உபாஸ்யனா? அவனைப்பற்றி நமது ஸித்தாந்தம் சொல்வது என்ன? என்பதை விசாரிப்போம்.

நமது தேசத்திய மத ப்ரவர்த்தகர்களுள், 'ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்களென்று சொல்லப்படும் மூன்று மூர்த்திகளும் ஸமம்; இவர்கள் '𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮' என்று உபநிஷத் குறிக்கும் பரமாத்மாவை விட வேறுபட்டவரல்லர்; பரப்ரஹ்மமே ஜகத்வ்யாபாரத்திற்காக இம்மூன்று விதமாக ஆவிர்ப்பவித்து நிற்கிறது; இந்த மூன்று ஆவிர்ப்பாவங்களுக்குள் தாரதம்யமே கிடையாது' என்று சொல்லுகிறவர் சிலர் உண்டு. இவர்களைக் கேவலம் அநிரூபகர்கள் என்று சொல்வதற்கு ஸாத்யமில்லை. 'மஹாகவி' என்றும், 'கவி ஸார்வபௌமன்' என்றும் பெரியோர்களாற் கொண்டாடப்படும் காளிதாஸன் இம்மாதிரியான கொள்கையைக் கொண்டவன். "𑌏𑌕𑍈𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍" என்று குமாரஸம்பவமென்னும் காவ்யத்தில் தனது அபிப்ராயத்தை அவன் வெளியிட்டிருக்கிறான். இன்னும் அவனுக்கு ஸத்ருஸரென்று சொல்லக்கூடிய நிரூபகர்களில் அநேகர் இம்மாதிரியாகவே உபதேஸித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நமக்குள் உண்டாயிருக்கும் வைவித்யத்தை நிரம்பவும் ஸோசித்து, 'இந்தப் பேதங்களெல்லாம் பக்ஷபாதத்தாலும் காம க்ரோதாதிகளாலும் ஏற்பட்டன' என்றும், 'இந்தப் பேதங்களை நாம் பாராட்டும் வரையில் நமக்கு ஸ்ரேயஸ் கிடையாது' என்றும் சொல்லிக்கொண்டு ஹிந்துக்கள் எல்லாருக்கும் ஐகமத்யத்தைத் தேடமுயலும் ஆதுநிக நிரூபகர்களும் இந்த மதத்தையே ஸ்லாக்யமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். இப்படி பல பெரியோர்களாற் கொண்டாடப்படும்பெருட்டு, இதற்கு ப்ரமாணங்கள் பஹுவாகவும் த்ருடமாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அவை என்னவென்றும், ஸரியான ப்ரமாணங்கள்தானாவென்றும் நாம் இங்குப் பராமர்ஸிப்பது ஸாத்யமில்லை. ஆனால், ஒன்றுமாத்திரம் சொல்லலாம்: பௌராணி

கர்களென்று இதிஹாஸ புராணங்களையே பெரிய ப்ரமாணங்களாக எண்ணியிருக்குமவர்களில் அநேகர் இம்மாதிரியான ஸித்தாந்தங் கொண்டவர்களென்று சொல்லலாம். யதார்த்தமாகவே இதற்கு உதவியாக அநேகஉபாக்யாநங்கள் அவைகளில் காணப்படுகின்றன. அவைகளில் ஒன்றை இவ்விடத்தில் உதாஹரித்துவிட்டு, பின்பு இந்த த்ரிமூர்த்தி வாதத்தைப் பற்றி நமது ஸித்தாந்தம் என்ன சொல்லுகிறது என்பதை விவரிப்போம்.

ப்ரஹ்ம ஜ்ஞாநியான 𑌶𑍁𑌕 மஹர்ஷியால் ப்ரணீதமாகியிருக்கும் ஸ்ரீ பாகவதத்தில் பின்வரும் உபாக்யாநம் ஒன்று இருக்கின்றது. அத்ரி யென்னும் மஹர்ஷி, ப்ரஹ்மாவினால் ப்ரஜாஸர்க்கத்தில் ஏவப்பட்டவராய்க் கொண்டு, பத்நியுடன்கூட ருக்ஷ பர்வதமென்று சொல்லப்படும் குலாத்ரிக்குத் தபஸ் செய்யும்பொருட்டுப் புறப்பட்டுப் போனார். அவ்விடத்தில், அவர், 𑌸𑍁𑌖துக்கமென்பதை வர்ஜித்து, வாயு பக்ஷகராக அநேகவருஷ காலம் ஜகதீஸ்வரனைக்குறித்துத் தபஸ் செய்து, "𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌯 𑌏𑌵 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃" ['இந்த ப்ரபஞ்சத்துக்கு ஈஸ்வரன் எவனோ அவனையே ஶரணமாக அடைந்தேன்'] என்று ஸதா அநுஸந்தாநம் செய்துவந்தார். இதைப்பார்த்த ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்களான மூன்று ப்ரபுக்களும் [𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃] அத்ரியின் ஆஶ்ரமபதம் செல்லவே, அவர்களுடைய ப்ராதுர்ப்பாவத்தால் தேர்ந்த விளக்கத்தை யடைந்த மநஸ்ஸை யுடையவராய் அந்த மஹர்ஷி, ஸர்வலோக ஸ்ரேஷ்டர்களான [𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑌃] அந்த ப்ரபுக்களை ஸ்தோத்ரஞ்செய்து பின்வரும் ஓர் ப்ரஶ்நத்தையுஞ் செய்தார்:—

"𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌨𑍁𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌃 - 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌮 𑌇𑌹𑍋𑌪𑌹𑍂𑌤𑌃 ॥ 𑌏𑌕𑍋 𑌮𑌯𑍇𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌯𑍂𑌯𑌂 - 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑌾

ஸ்தநஹ்ருதாம் ஜநயோऽவி த்ராப்ய த்ப்ரஸீத ஜநா நதிவிஷயோ மே ॥'' "ஹே ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்களே! ஜகத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரமாகிய வ்யாபாரங்களை உங்களுக்குள் விபாகஞ்செய்துகொண்டு அதற்கு அநுகுணமான தேஹத்தை அங்கிகரித்து ஜகத்தின் வ்யாபாரத்தை நீங்கள் நடத்தி வருகிறீர்கள் என்று நான் அறிவேன். உங்களை இப்பொழுது நான் நமஸ்காரஞ்செய்து ஒரு ப்ரஶ்நஞ் செய்கிறேன்; அதை க்ருபை செய்து விளங்க அருளிச்செய்ய வேணும். நான் ப்ரஜா ஸர்க்கத்தின்பொருட்டுத் தேவதைகளுக்குள் ப்ரதாநதமமான தைவம் எதுவோ அதையே த்யாநஞ்செய்து அந்த ஒரு தைவத்தினது தர்ஶநத்தையே உத்தேஶித்துத் தபஸ்செய்துவந்தேன்; இப்பொழுது நீங்கள் மூன்று பெயரும் ப்ரஸந்நர்களாக இருக்கக் கண்டு எனக்கு அத்யந்தம் பெரிய ஆஶ்சர்யம் ஜநித்திருக்கிறது. உங்களுக்குள் யார் அம்மாதிரியான ப்ரதாநதமமான தைவம் என்பதை நீங்களே க்ருபையுடன் எனக்கு உணர்த்த வேணும்.'

இதைக் கேட்ட தேவதைகள், கொஞ்சம் புன்னகைகொண்டு பின்வருமாறு உத்தரமளித்தார்கள்:

"யதாக்ருதஸ்தே ஸங்கல்போ பாவ்யம் தேநைவ நாந்யதா ।
ஸத்ஸங்கல்பஸ்ய தே ப்ரஹ்மந் யத்த்யாயஸி தத்வயம் ॥''

'ஹே ப்ராஹ்மணோத்தமரே! நீர் எந்த ஸங்கல்பத்தைக் கொண்டு தபஸ்ஸில் ப்ரவ்ருத்தித்தீரோ, அந்த ஸங்கல்பம் நிஶ்சயமாக நிறைவேறுமே தவிர நிறைவேறாமல் ஒருகாலும் நிற்காது; நீர் யாரை த்யாநம் செய்ததாகச் சொல்லுகிறீரோ, அவர்கள் தான் நாங்கள்.'

இந்த உத்தரத்தை அளித்துவிட்டு, 'எங்களது அம்ஶர்களாகவே உமக்கு ப்ரஜைகளும் உண்டாகும்' என்று அநுக்ரஹத்தையும் செய்து மூவரும் பின்பு அந்தர்ஹிதரானார்கள்.

இந்த உபாக்யாநத்தை ப்ரமாணமாக ஒப்புக்கொண்டால், 'ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவரும் ஜகதீஶ்வரனான பரமாத்

மாவைவிட அபிக்நர்கள்' என்பதுதான் ஶௌநகமஹர்ஷியின் அபிப்ராயம் என்று சொல்வதற்கு என்ன ஆக்ஷேப மிருக்கக்கூடும்?

இம்மாதிரியாக த்ரிமூர்த்திகளுக்கும் ஸாம்யத்தை ஒப்புக்கொள்ளும் ஸித்தாந்திகளைத் தவிர்த்து, மூன்று மூர்த்திகளுள் ஒவ்வொருவரையும் பரதேவதையாக அங்கீகரிக்கும் ஶைவ வைஷ்ணவர்கள் முதலியவர்களும், இந்த மூன்று மூர்த்தி நீங்கலாக வேறே ஒரு தத்வமுண்டு என்று சொல்லும் துரீய ப்ரஹ்ம வாதிகளும் பலர் உண்டு. இவர்களுள் ஒவ்வொருவரும், தமது ஸித்தாந்தத்துக்கு வேண்டிய ப்ரமாணங்களைப் பாஸ்ஶதங்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நமது ஆசார்யர்கள் விஷ்ணுவுக்கே பரத்வத்தை ஸாதிக்கும் ஸித்தாந்தத்தை ஶாஸ்த்ர ஸம்மதமென்று அங்கீகரித்திருக்கிறார்களே தவிர, மற்ற ஒன்றையும் ஸாதுவாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. நமது மதம் சொல்வது என்னவென்றால்,—'த்ரி மூர்த்யந்தர்க்கதமான விஷ்ணுவே ஸாக்ஷாத் பரமகாரண பூதமான பரப்ரஹ்மம், அவனே ஸர்வேஶ்வரன், அவனுக்கு வேறானதெல்லாம் அவனுக்குப் பராதீநமே' என்பதுதான். அதாவது - "யத்தத³க்ஷரமத்³ரேஶ்யமகோ³த்ரவர்ண- மக்³ராஹ்யமவ்யயமநிர்தே³ஶ்யமத்³விதீயம் - ஸம்ஸாரஸ்ய ஜக³தோ யதே³ககாரணீய ஸர்வேஶ்வம் ஸர்வாதா⁴ர ஸர்வாஹார:" என்கிறபடி அசக்ஷுர்ச்ராஹ்யனாகவும், நாம ரூப ரஹிதனாகவும், அஸங்குசித கல்யாண குண கணனாகவும், சேதநா சேதந விஸஜாதீயனாகவும், ஸமாப்யதிக வஸ்த்வந்தர ரஹிதனாகவும், ஸகலஜகந் நியந்தாவாகவும், அந்த நியமநாநுகுணமான ஜீவாந்த: ப்ரவேஶ ஶக்தியை யுடையவனாகவும் எவன் சொல்லப்படுகிறானோ அந்த ஜகதீஸ்வரனே இந்த விஷ்ணு; அவனுடைய அவதாராந்தரங்கள் போலவே இதுவும் ஒரு அவதாரம்; அவை போலவே இதுவும் அப்ராக்ருத ஶுத்த ஸத்வ மயம்; இது, ஸாது ஸம்ரக்ஷணம் துஷ்க்ருத்விநாஶநம் தர்மஸம்ஸ்தாபநம் இவை முதலியவற்றையே பலமாக உடையது; பரமேஸ்வர ஸம்பந்தமான ஸ்வபாவத்தை விடாமலே கொண்டுள்ளது: ப்ரஹ்ம ருத்ரர்க

ளோ அப்படி அவதாரங்கள் அல்ல ; ஆவேஶமாத்ரமே ; பகவானுடைய அநுப்ரவேஶத்தால் ப்ராப்தோதயர்களாகிறார்கள் ; அவதார ப்ரகரணங்களில் பகவதவதாரங்களாகச் சொல்லப்படாததாலும், ஸ்ருஜ்யகோடியில் பகவச்சாஸநாநுவர்த்திகளாகவே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறபடியாலும், இவர்கள் பகவானுமல்லர் ; பகவானோடொத்தவர்களுமல்லர் ; இதுதான், நமது ஆசார்யர்களின் ஸித்தாந்தம்.

இதற்கு ப்ரமாணம் என்ன ? — மற்ற அம்ஶங்களிற்போலவே இதிலும் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி புராணங்களின் வாக்யங்களே ப்ரமாணம். இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு விருத்தமான பல வாக்யாந்தரங்கள் ஶ்ருதி முதலியவைகளிலேயே காணப்பட்டாலும், பலாபலங்களைப் பராமர்ஶித்து இவர்கள் இம்மாதிரியான கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது. ‘ஶைவ வைஷ்ணவம்’ என்று சொல்லப்படுகிற இந்த வாதம் ஏராளமானது ; அதுமுழுவதையும் இவ்விடத்தில் உதாஹரித்து ஒரு விதமான முடிவுக்கு இப்பொழுது நாம் வரக்கூடுமென்பது ஸாத்யமன்று ; ஆகையால், திங்மாத்ரம் உதாஹரிப்பதைப் பெரியோர்கள் க்ஷமிக்கவேணும்.

(1) “𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇” “𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇” “𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯” இத்யாதியான ஶ்ருதிவாக்யங்கள் பல முறையே ப்ராஹ்ம ருத்ரர்களின் கார்யத்வம் முதலானவற்றை உபபாதிக்கின்றன. ‘ஆனால், இதே மாதிரி மற்றொரு ஶ்ருதி வாக்யம் [“𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌿𑌤𑍋𑌤 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃”] விஷ்ணுவுக்கும் கார்யத்வத்தை ஸூசிப்பிக்கிறதே’ என்றால், ‘அவதார ரூபத்வேந விஷ்ணுவுக்கு இது உபபந்நம்’ என்று மறுமொழி ஏற்படுகிறது. ‘அந்த மாதிரியான அவதார ரூபத்வேந ஏற்படும் உபபத்தி ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கும் அந்வயிக்கலாம் ; ஆகையினால், மூன்று மூர்த்திகளுக்கும் “𑌧𑌾𑌤𑌾

த்ஜ்வ்ம்" உண்டாகும் என்றால், ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள் பகவானை அந்தர்யாமியாகக் கொண்டவர்களென்றும், பகவானுடைய அநுக்ரஹத்தினாலேயே அவர்களுக்குத் தங்கள் தங்கள் கார்ய நிர்வாஹத்தில் ஸாமர்த்யம் உண்டாகிறதென்றும் பலமுறையே ஶ்ருத்யந்தரங்கள் சொல்லுகிறபடியாலும், அம்மாதிரியான வாக்யங்கள் விஷ்ணுவின் விஷயத்தில் காணப்படாததாலும், அந்த ஶங்கைக்கு அவகாஶமில்லை. "கஸ்ய தெவஸ்ய ஶீஷேஷா வயா விஷ்ணோரெஷஸ்ய வவ்யெ ஹவிஷிஃ விதெஹி ரஷெஜா ரஷீயம் ஜஹிதம்" "யொ ஹ்ரஹ்மாணம் விதயாதி வூவம் யொவெ வெதாம்ஶ்ச ஹ்ரஹிணோதி தஸ்மை" இத்யாதியான வாக்யங்கள் ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களின் மாஹாத்ம்யம் பகவத் ப்ரஸாதாயத்தம் என்பதையும், ப்ரஹ்ம ருத்ர ஸம்வாதத்தில் ருத்ரனைக்குறித்துச் சதுர்முகனால் சொல்லப்படும் "தவாஹமாதா ஜஜ வ யெ வாநெர்ய தெஹிஸஞ்ஜ்ஞகாஃ - ஸவெஷாம் ஸாக்ஷிஹஷ்தொஸள ந ஜாஹ்யஃ கெநவிக க்வசித்" என்னும் வாக்யமும், பகவானைக்குறித்து ருத்ரனால் சொல்லப்படும் "ஊஸஹஷ்தாஃ ஸதஃ ஸவெ ஹ்ராஹ்மாநஃ வரஜாதநஃ - கதொஸஹ ஜவிதெ ஊஸஃ" என்னும் வாக்யமும், ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்குப் பகவாந் அந்தர்யாமியாக இருக்கிறான் என்பதையும் விளக்குகின்றன. "வஜெ தியெவ்ஸகூ ஸம்காமெஶ நாஹ்யா ஜதாஷ்ய ஜாஜவி - ஹ்ராஜாவத்யம் தயா கஜ ஸவம் ஜயி நிவெஶிதம்" என்றும், "தீயெ நஜகியூ வியந்தெந ஶிவஃ ஶிவொஸஹக" என்றும் ப்ரஸித்தியாயிருப்பதனால், தங்கள் தங்கள் அதிகாரத்தில் பர்யவஸித்துநிற்கும் ப்ராஹ்மத்வம் ஶிவத்வம் முதலியவைகளும் பகவததீநம் என்று ஏற்படுகிறது.

2. இன்னும் அநேக வாக்யங்கள், பரமாத்மாவின் தன்மையையும், அந்தப்பரமாத்மா கீழ்ச்சொல்லியபடி அநேக அவதாரங்கள் எடுக்கக்கூடிய ஸாமர்த்யத்தையும், முமுக்ஷுக்களால் உபாஸிக்கக்கூ

டிய யோக்யதையையும், அபஹதபாப்மத்வம் நிகிலஜகத்காரணத்வம் முதலிய குணங்களையும் பரஸ்பர ஸமாநாதிகரணங்களாக பஹுஶ: சொல்லுகின்றன. ஆகையால், அவதார ஶாலித்வம் எந்தத்தேவதையினிடம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தத் தைவமே பரமாத்மா, முமுக்ஷூபாஸ்யம், நிகில ஜகத்காரணம் என்று வ்யக்தமாக ஏற்படும். "ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: - த்யக்த்வா தேஹம் புநர் ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந" என்றும், "[illegible]" என்றும், "[illegible]" என்றும், "[illegible]" என்றும், "[illegible]" என்றும், "[illegible]" என்றும் அநேக வாக்யங்கள், அகர்ம க்ருதமாயும் அப்ராக்ருதமாயும் ஜகத்ரக்ஷணைக பலகமாயு முள்ள அநேக அவதார ஶாலித்வத்தை விஷ்ணுவைக் குறித்துச் சொல்லுகின்றன. "[illegible]" என்று உபக்ரமித்து "[illegible]" என்று அநேகதா பரமாத்மாவை

நாராயணனுகவே சொல்லியிருக்கிறது. "தஜூயஃ பரோதா₃தர ஸநிதெ₃ரா நிமருணஃ ஸூர₃தஃ - ஸதர நாராயணோ ஜெஜுயஃ ஸவூாதா₃ பரமெஷா ஹி ஸஃ - நவிவூநெத கஊூஹமெஎஃ வஜூவதூ ஜிவாஂஹஸா" என்றும் அந்த நாராயணனைக் குறித்தே அகர்ம வஶ்யதையும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இந்தக் குணங்களுக்கெல்லாம் கூறப்பட்டுள்ள பரஸ்பர ஸாமாநாதிகரண்யத்தைப் பார்த்தால், விஷ்ணு பரமாத்மாவென்றே நிர்ணயமாக வேணும்.

3. இன்னும் கண்டோக்தமாக விஷ்ணுபாரம்யத்தைக் காட்டும் அநேக வாக்யங்களை அவலம்பித்து, ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்குக் கர்மவஶ்யதையும் பகவத்பராதீநதையும் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. "யாம கொடி ஸஹஸெரண விஷணொராயூ வஜூஹஃ - வாநமெஹுஜூ லொகரயாதருகவஂ ஹூாவுவாநிதி ஶாரூஜ" "ஜஹாஜெவஃ ஸவூஜெயெ ஜஹாதா₃ ஹாகவாऽதா₃நஂ ஜெவஜெவொ ஜஹஷிவ" என்று ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள் பகவானை ஆராதித்ததாகவும், அந்த ஆராதநத்தால் த்ருப்தி யடைந்த பகவானிடமிருந்து தங்கள்தங்கள் அதிகாரத்தை அடைந்து அந்த அதிகாரக்ருத்யத்தை அவிரதம் பூர்ணமாக நிர்வர்த்தித்து வருகிறதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ருத்ரன் ஹாலாஹல பக்ஷணம் செய்த பொழுது பகவத் ப்ரீத்யர்த்தம் செய்ததாக, "பாஂஸஃ கூவயதொ ஹநெர ஸவூாதா₃ வூீயதெ ஹஸிஃ - ஹாஉ ஹாவதி வூீதெ வூீயதெ ஸவராவரஂ - தஸாதூ ஜிஂ விஷஂ ஹாஂஜெ வூஜாநாஂ ஸூஷிரஷூா ஜெ" என்று பார்வதியைக் குறித்துத் தாமே பகவதாஜ்ஞையை நிர்வஹித்து வருவதாகக் கண்டோக்தமாக அங்கீகரித்திருக்கிறார். இப்படியே ஶ்ருதியிலும் ருத்ரனுக்குக் கர்மவஶ்யத்வம் சொல்லியிருக்கிறது. ஶதபத்தத்தில் அஷ்ட மூர்த்தி ப்ராஹ்மணத்தில் "ஹூதாநாஂ வூஜாவதிஃ ஸஂவதூரஉ உஷஸி ரெதொऽஸிஂசக - ஸஂவதூரெ கூாரொரொऽஜாயத - ஸொऽரொதீக - தஂ வூஜாவதிரஜ

வீத் ॥ தமப்ரவீத் கிம் ரோதிஷீதி - ஸோऽப்ரவீத் அநபஹத பாப்மா வா அஹமஸ்மி அஹிதநாமா நாம மே தேஹி பாப்மநோऽபஹத்யா இதி - தம் ப்ரஜாபதிரப்ரவீத் ருத்ரோऽஸி” என்று அநபஹத பாப்மத்வ ரூபமான கர்ம வஶ்யத்வம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தைத்திரீயத்திலும் “ஸோऽப்ரவீத் வரம் வ்ருணை அஹமேவ பஶூநாமதிபதிரஸாநி - தஸ்மாத் ருத்ர: பஶூநாமதிபதி:” என்று ருத்ரனுக்குப் பஶுபதித்வம் வரப்ரதாநத்தால் கிடைத்ததென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால், ருத்ரனிடத்தில் பகவதாஜ்ஞை அவ்யாஹதையாக நிற்கிறதென்று அறிகிறோம்.

இம்மாதிரியான அநேக வாக்யங்களின் பலத்தைக்கொண்டு நமது ஆசார்யர்கள் ஸித்தாந்தம் முற்கூறியபடி செய்திருக்கிறார்கள். ‘த்ரிமூர்த்யந்தர்க்கதமான விஷ்ணு, பரதேவதையின் ஸாக்ஷாத் அவதாரம்; ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள் இருவரும், ஸாமாந்ய ஜீவன்களைப்போலக் கர்மவஶ்யர்கள்; அவ்விருவரும், பூர்வ ஜந்மங்களில் ஶ்ருதி முதலியவைகளிலிருந்து பகவதாராதநம் செய்யும் மாதிரியைத் தெரிந்துகொண்டு அந்தந்தக் கர்மாக்களால் பகவானை ஆராதித்து ப்ரபலமான அதிகாரத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு ஜகதீஶ்வரத்வமாவது மோக்ஷப்ரதத்வமாவது கிடையாது; ஆகையால், அவர்களை முமுக்ஷுக்கள் பரதேவதையாக உபாஸிப்பது அஜ்ஞாநத்தின் பரிநிஷ்பத்தி’ என்பதுதான், வைஷ்ணவர்களின் க்ரோடீக்ருதமான நிர்ணயம்.

இந்த அர்த்தத்தை நமது ஆசார்யர்கள் வ்யக்தமாக வெளியிட்டிருப்பதை அநேக இடங்களில் நாம் பார்க்கிறோம். ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்தவத்தில் ஸ்ரீ பராஶர பட்டர், ரங்கநாதனுடைய திருநாபீகமலத்தை வர்ணிக்குமிடத்தில் பின்வருமாறு அருளிச்செய்திருக்கிறார்:—

“த்ரயோ தேவாஸ்துல்யா: த்ரிதயமிதமத்வைதமதிகம் த்ரிகாத் தஸ்மாத் தத்த்வம் பரமிதி விதர்க்காந் விகடயந் - விஹா

நபூாஹீவஜொ வியிஶிவநிஜாநம் ஹமவக ஹூஜநு ஹூ -லுஹம்ஶீ வாரவஜிதி விஜூாஞயதிநः" ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களாகிற ஸமாந கார்யத்தில் அதிக்ருதரான ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவரும் அபிந்நர்களென்றும், இவர்களுக்கு ஶரீரபேதமே யுள்ளது என்றும், ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லை யென்றும், இம்மூவருக்கும் மேலான ஒரு தத்வ முண்டென்றும் சொல்லும் விருத்தமான தர்க்கத்தை, பெரிய பெருமாளுடைய திருநாபீ கமலமானது ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கு ஆதிகாரணமாய் நின்று கொண்டு நிரஸிக்கிறது; பெரியபெருமாளுக்கு வேறான தெல்லாம் அவருக்குப் பராதீநமென்று ந்யாய ஸஞ்சார க்ஷமரான நமக்கு நிஶ்சயிப்பிக்கிறது.

மற்றும் ஓரிடத்தில் 'பரத்வ ஸ்வரூபத்தை மறைக்கிறதற்காகவோ தேவரீர் ப்ராஹ்ம ருத்ரர்களின் நடுவே அவதரித்தது?' என்று உத்ப்ரேக்ஷித்துக்கொண்டு, 'அப்படி மறைப்பது ஸாத்யமன்று; "யொ வெவ வெஜாம்ஶு ஹ்ருஹிணொதி த வெஷ" என்று ஶாஸ்த்ரோபதேஶ ரூபமாயும், "ஜஹம் விவஸ்வதெ யொமம்" இத்யாதியாற் சொன்ன யோகோபதேஶ ரூபமாயுமுள்ள ஸத்வ ப்ரவர்த்தநமும், பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே தேவரீர் செய்திருக்கும் ஜகத்ரக்ஷணமும் தேவரீருடைய பரத்வத்தைக் கோள் சொல்லி விடுகின்றனவே; இந்த அவதாரத்தால் தேவரீருக்கு என்ன ப்ரயோஜநம்? ப்ரத்யுத விரோதமன்றோ?' என்று ஸமாதாநம் செய்தருளியிருக்கிறார்:—"ஜயெ விஶிம்வ மிஶிஶம் ஹ்ருயஜாவதார ஹூஸ்தாஜூதஸ்ூமயிதம் தவ வெஸ்வதாலுவம் - கிம் தெ வாஸ்வ விஶெநாவிஶம்மயாஜந ஸஸ்வ ஹ்ருவதபூநக்ஶ்ருவா வரிவாஜநாஜெஷு:"

இப்படி உத்ப்ரேக்ஷிப்பதன் ஆஶயம் என்ன வென்றால், த்ரிமூர்த்திகளின் நடுவே அவதரித்து நிற்பது ப்ராஹ்ம ருத்ரர்களுடன் ஒரு ஸாம்யத்தை ஸாமாந்ய ஜநங்களுக்கு ஆபத்திசெய்த

போதிலும், யதார்த்தத்தில் ஸ்ரீ விஷ்ணுவுக்குப் பரத்வ ஸூசகங்களான சிஹ்நங்கள் இருக்கிறபடியால் அவரைப் பரதேவதையாக நாம் உணரவேணு மென்பதுதான்.

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேஸிகனும், 'விஷ்ணு, ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கு நடுவே அவதரித்திருக்கிறபடியால் அவர்களுக்கு ஸமன் என்று பாமரர்களுக்கு ஒரு வ்யாமோஹ முண்டாவது ஆஶ்சர்யமன்று; ஜ்ஞாநம் முதலிய உத்கர்ஷங்களால் ஸாம்ய கந்தமே அற்றிருக்கும் ப்ரஸித்த மத்ஸ்யாத்யவதாரங்களிற்கூட அவர்களுடன் அத்யந்த ஸாஜாத்ய ப்ரமம் ஜநங்களுக்கு உண்டாவதை நாம் பார்க்கவில்லையா?' என்று ஸாமாந்ய ஜநங்களுக்கு ஜநிக்கும் வ்யாமோஹத்தைப் பின்வரும் ஶ்லோகத்தால் நிராகரிக்கிறார் :—

"𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌂𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋 𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌨 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 - 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌮𑌕𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍀𑌶 𑌯𑌦𑍇𑌷 𑌲𑍋𑌕𑌃"

விசித்ர வ்யாபார ஶாலியான பகவானுடைய சேஷ்டிதங்களையும் ஸ்வரூபத்தையும் அத்யந்தம் ஸங்குசித ஜ்ஞாநர்களான நாம் எப்படி அறியக்கூடும்? ப்ரமாண புரஸ்க்ருதமான ஆசார்யர்களின் ஸித்தாந்தமே நமக்குக் கதி.

பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ பாகவத தனிச்லோகி.

உசு. தாஸாமாவிரபூச்சௌரி: ஸ்மயமாநமுகாம்புஜ: |
பீதாம்பரதர: ஸ்ரக்வீ ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மத: ||

இப்படி கோபிகள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் காணவேணுமென்கிற ஆசையினல் தாங்கள் ப்ரயத்நப்பட்டும் அவன் வராமையால் அவனையே உத்தேசித்துப் பாடவே, "வாயினல் பாடி மனத்தினல் சிந்திக்கப் போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில்தூசாகும் செப்பு" என்கிறபடியே அவனை அடைவதற்கு விரோதிகளான எல்லாப் பாபங்களும் போமென்று நினைத்து அவனுடைய கல்யாணகுணங்களைப் பாடினவளவில், அவனும் இவர்கள் மநோரதித்தபடியே வந்து அவர்களோடு யதாபிமதம் ஸம்ஶ்லேஷத்தைச் செய்தருளினன் என்கிறுர்.

தாஸாம் - தன்னைப் பெறுகைக்குத் தங்களிடத்தில் ஒரு கைம்முதலும் இல்லையென்று தங்களுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தைத் தெரிந்து அவனிடத்தில் ந்யஸ்தபரைகளான அவர்களுக்கு. அன்றிக்கே, 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம்' என்று தாமே அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸாது லக்ஷணம் நிறைந்திருக்கைபாலே தனித்து அவதரிக்கத்தகுந்த யோக்யதையுள்ள அவர்களுக்கு என்றுகவுமாம். அவ்விடத்தில் "ஸ்வஸ்யாபிநா ஸ்வாத்யாபரணவாஷணாதிஷு ஸ்வஹஸ்தநாம் க்ஷணமாத்ரகாம: கஸ்ய ஸஹஸ்ரம் ஸ்வநாம் ப்ரஸித்ய ஸர்வமாத்ரா ஹவேயு:" என்று வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்ட ஸாது லக்ஷண்ம் 'த்ரைலோக்யஸௌபகமிதம்ச நிரீக்ஷ்ய ரூபம்' என்று தங்களாலேயே வெளியிடப்பட்டதிறே.

தாஸாமாவிரபூச் - அவர்களுடைய நடுவிலே தோன்றினன்; வேறிடத்திலே தோன்றி வருகையன்றிக்கே இவர்களின்

நடுவே தோன்றினன் என்கிறபடி. அன்றிக்கே, அவர்கள் அப்படிப் பாடிக்கொண்டிருக்கையிலேயே ஆவிர்ப்பவித்துக்கொண்டு நின்ருனென்கிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே, அவர்கள் அபேக்ஷித்தபடியே அவர்களுக்காகத் தனித்து ஒரு ஆவிர்ப்பாவத்தைச் செய்துகொண்டு நின்ருனென்கிறதாகவுமாம்.

அவர்களுக்காகச் செய்த ஆவிர்ப்பாவ விசேஷத்தை விவரிக்கிறது, மேல் 'ஸயசா நசவாஂவாஜஃ' என்கிற பதம். "அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூ ** எப்பொழுதும் நாள் திங்க ளாண்டூழி ஊழிதொறும், அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்னாராவமுதமே" என்கிறபடியே க்ஷணங்கள் தோறும் புதிது புதிதான விகாஸங்களையுடைய தாமரைப்பூப்போல இருக்கிற முகத்தை யுடையவனாய். அன்றிக்கே, முழுமையும் மலர்ந்ததுமன்றிக்கே முழுமையும் மொட்டுமன்றிக்கே மலர்ந்துகொண்டேயிருக்கிற அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூப்போல இருக்கிற முகத்தை யுடையவனாய் என்ருகவுமாம். அன்றிக்கே, தான் பண்ணின வஞ்சனையால் அலமந்து நிற்கிற இவர்களுடைய நெஞ்சிலே சீற்றத்தை ஆற்றுவதற்காக இதை அந்யபரதை பாவிக்கவேணு மென்றெண்ணி, 'நெடும்போதாக ஶ்ரமப்பட்டீர்களே! பரிஹாஸத்துக்காக நான்செய்ததை நீங்கள் கண்டறியவில்லையே' என்கிறதுபோலப் பரிஹாஸோக்திகளைச் சொல்லிச் சிரித்துக்கொண்டே தோன்றினனென்கிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே, தான் செய்த வஞ்சனையையும் அதனுல் நெடும்போதாக அவர்கள் பட்ட ஶ்ரமத்தையும் அவர்கள் மறக்கும்படி செய்வதற்காக அம்மான் பொடி தூவிக்கொண்டு வந்து நின்ருனென்கிறதாகவுமாம். "பெய்யுமா முகில்போல் வண்ணு உன்தன் பேச்சும் செய்கையும் எங்களை, மையலேற்றி மயக்க உன்முகம் மாய மந்திரம் தான் கொலோ," "வ்ரஹஸிதாநநஂ வ்ரேவீக்ஷ்ய...ஹ்ருதநஃ" என்று அவன் முகத்தை மயக்கக் கருவியாயன்ருே இவர்கள் தாமே சொல்லுகிருர்கள். அன்றிக்கே, "வாஸுதேவஃ ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லபஃ" "உண்டியே உடையே உகந்தோடும் இம் மண்டலம்" என்கிறபடியே அவரவர்கள் உண்பது உடுப்பதாய்த் திரியும் இவ்வுலகினில் வாஸுதேவனே ப்ராபகனும் ப்ராப்யனும் என்று நினைக்கிறவர்கள் மிகவும் துர்லபராயிருக்க இப்படி வ்யதிரேகத்

தில் முடியும்படியான ப்ரேமாதிஶய முள்ளவர்களைப் பெற்றோமே என்கிற ஸந்தோஷத்தினால் சிரித்துக்கொண்டு நின்றான் என்கிற தாகவுமாம். ‘ஜஹர்ஷ ஹாஸநம் ஹாஸம் உஶ்ரிய’ என்று இவர்கள் மநோரதித்தபடியே தாமரைப்பூப் போன்ற தன்னுடைய முகத்தை ஸ்மிதத்தாலே ‘ஹாஸ’ வாகப் பண்ணிக்கொண்டு தோன்றினா னென்கிறதாகவுமாம்.

“பீதாம்பரஃ” - நீலரத்நம் போலே இருக்கிற தன்னுடைய திருமேனி நிறம் பெறுகைக்குப் பொன்னிறவாடையை அரையில் சாத்திக்கொண்டு வந்து தோன்றினான். அன்றிக்கே, ஸம்ஶ்லேஷ தஶையில் அயலார் காணாமைக்காக மின்னொத்த நுண்ணிடையாளான தன்னைப் புக்கூடவிட்டுப் போவதற்கு ஸாதநமாய் அந்தப் பரிசயத்தால் பிரிவில் “பெருமானரையிற் பீதக வண்ண வாடைகொண்டு என்னை வாட்டம் தணிய வீசீரே” என்று ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட திருப்பரியட்டத்தோடே தோன்றினா னென்கிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே, “பீதகவாடை யுடையானை அளி நன்குடைய திருமாலை யாழியானைக் கண்டீரே” என்று இவர்கள் தாமும் தருகுல்மாதிகளைக் கேட்டிருப்பார்களே! ஆகையாலே, அவைகளும் “பீதகவாடை உடைதாழப் பெருங்கார்மேகக் கன்றேபோல், வீதியார வருவானை விருந்தாவநத்தே கண்டோமே” என்று உத்தரமும் சொல்லுமே! அதைக் கேட்டிருந்த இவன் ‘இவர்கள் அபேக்ஷிதம் இது’ என்று நினைத்துப் பீதகவாடையோடு கூட வந்து தோன்றினான் என்கிறதாகவுமாம்.

‘ஸ்ரக்வீ’ - தோளிலணிந்த மாலையுடனும் வந்து தோன்றினான். தன் கழுத்தில் மாலையாலல்லவோ இவர்கள் மாலையுறும்படி செய்தது? இவர்கள் தாமும் “அவன்மார்வணிந்த வநமாலை, வஞ்சியாதே தருமாகில் மார்விற் கொணர்ந்து புரட்டீரே” என்றன்றோ தமது பிரிவில் பேசி யிருக்கிறார்கள்? அதை அநுஸந்தித்து அதனுடன் வந்து தோன்றினான் என்கிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே, இவர்கள் தாமும் தன்னை விலங்கிட்டு வைப்பது இந்த மாலையினாலல்லவோ? “மல்லிகை மாமாலை கொண்டங் கார்த்தது மோரடையாளம்” என்றும், “கந்த்ருஸிதம் நியமித ஹஸ்த ஸ்ருஜா ஊர்ஜிதம் தம் தீர்க்கம் நிநாய ஸாஹமமேஷு நிராம நிமம்”

ஸௌஹஃ" என்றன்றோ அடியறிவார்களின் பாசுரம்? ஆசையினால், அவர்கள் தன்னை ஜயிப்பதற்குப் பரிகாரத்தையும் கொண்டுவந்து தோன்றினான் என்கிறதாகவுமாம்.

"மந்மத மந்மதஃ" மந்மதனுக்கும்கூட மந்மதனாய்த் தோன்றினான். அதாவது - 'வாசித்தொழும் மந்மதனே' என்கிறபடியே நமக்கும் மந்மதனுக்கும் உண்டான வாசியுண்டு மந்மதனுக்கும் அவனுக்கும் என்றாகவுமாம். அன்றிக்கே, மந்மதன் லோகத்திலிருக்கும் ஜநங்களைப் படுத்து மவையெல்லாம் தான் அவனைப் படுத்துகிறவனாய்த் தோன்றினான் என்றாகவுமாம். அதாவது - இந்த ஸௌந்தர்யத்தைத்தான் ஆசைப்பட்டு லோகத்தார் படுமதெல்லாம் படுகிறான் என்கிறது. அன்றிக்கே, "ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மதஃ" என்று ஒரே பதமாயும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடும். அப்பொழுது, நேரில் ரூபத்தோடு கண்ணுக்குப் புலப்பட்டு நின்று கோபிகளின் மனத்தைக் கலக்கின ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கும் இந்த ஆவிர்ப்பாவம் மனத்தைக் கலக்குகின்றது என்றாகும். 'ஸ்வாஹிதா நாமவ' என்றும், 'இச்சாக்ருஹீதமிதாஸ்வி யத்ரு யதாம்' என்றும் சொல்லப்படுகிற பகவானுடைய ரூபம் ஸாதாரணமாய் அவனுக்கு அபிமாநம் செய்யத்தக்கதாயிருந்தால், இப்படி அநந்ய பரைகளான கோபிகளை அநுக்ரஹிப்பதற்காக எடுத்த ரூபம் அவனுக்கு ஆகர்ஷகமாக இருந்தது என்பது கைமுதிக ஸித்தமிறே!

இதனால், அநந்யர்களாய்த் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களின் மநோரதத்துக்கு அநுகுணமாய் 'யேயதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்யஹம்' என்றும், "தமருகந்த தெவ்வுருவம் அவ்வுருவம் தானே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேஸ்வரன் க்ருபைசெய்வன் என்றதாயிற்று.

சே. நரஸிம்ஹமாசாரியர்.

177

ஸ்ரீ:.

கடிதங்கள்.

(1)

கேவல ஆசாரம்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு,

சென்ற சித்திரை மாஸத்திய ஸஞ்சிகையில் "கேவல ஆசாரம்" என்ற தலைப்பின் கீழ் ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிற விஷயம், வைதிக ஆஸ்திக ஸஜ்ஜந அக்ரேஸரர்கள் எல்லாருக்கும் பொதுவானதே. அது ஸம்பந்தமாக அடியேன் கிஞ்சித் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ளுகிறேன்.

"ஸாவகஸ்ய தவொயொமாக வஜ்ஜாயாஶ்ச விஶெஷதஃ - ஶுசிரெவ்யாச்ச பிம்பஸ்ய ஸதா ஸந்நிஹிதொ ஹரிஃ" என்கிறபடி பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் முதலிய நியமங்களோடுகூடிய ஸதாசார ஜ்ஞாநங்களை யுடைய அர்ச்சகர்களுடைய ப்ரதிஷ்டா பூஜாதி விசேஷங்களாலேயும், பிம்பத்தின் ஸௌஷ்டவத்தாலேயும், விக்ரஹங்களில் பகவத் ஸாந்நித்யம் ஏற்பட்டு விளங்குகிறது என்பது ஸகல ஸச்சாஸ்த்ர ஸம்மதமாக இருக்கிறது. அதேவிதமாகப் பரிசாரக பாசகர் முதலிய கைங்கர்ய பரர்களும் "வைஷ்ணவஃ பரமைகாந்தீ நேதரோ வைஷ்ணவஃ ஸ்ம்ருதஃ" என்கிற படியும், "தாவஃ பாஞ்சஶம் தயா நாமசஂஸ்ரா யாமஶ்ச பஂசஸஃ - சுசீ பரமஸந்ஹாரஃ பாரமைகாந்த்யஹேதவஃ" என்கிறபடியும் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பாரமேகாந்த்ய லக்ஷணம் பொருந்தினவர்களாக இருக்கவேணும் என்பது அவஶ்யமே. அப்படிப்பட்டவர்களை நியமித்து ஸ்ரீ பகவத் ஸந்நிதி கைங்கர்யங்களை நடப்பித்து வரச்செய்வதுதான் முக்கியமானது. "நாஸ்நீயா ஹ்யநாமவொ நீவெ நிஹதெ பரநஃ - நஶ்யஷ்ணா கெஶகீடாஶ்யம் நவா வைஷ்ணவ ஊஶமநெ" என்கிறபடி அவைஷ்ணவ த்ருஷ்டமான போஜநமே நிஷித்தமாக இருக்கும் பொழுது, அந்யதா விநியுக்த

மாகவும், ஆசார விஹீந பாசகர்களுடைய காஸ்பர்ஶமுள்ளதாகவு மிருக்கிற அந்நத்தை ஸ்வீகரிக்கக் கூடாது என்று நிரூபிப்பது வாஸ்தவமாக இருக்கிறது.

ஆனால், "விஷ்ணோர் நிவேதிதாந்நஸ்ய விஷ்ணுபாதோதகஸ்ய ச - ப்ரஸாதஸ்ய ஸ்பர்ஶஸ்ய ஶேஷதோஷோ ந வித்யதே" என்பதற்கு இணங்கப் பகவத்ஸந்நிதியில் ஶேஷ தோஷமில்லையென்று ஸ்ரீபகவத் ஶாஸ்த்ரத்தில் நிரூபித்திருப்பதாலும், "ததஸ்ஸர்வே வைஷ்ணவா ப்ராஹ்மணாம் வைஷ்ணவ ஸத்தமாயிநாம் - தீர்த்தம் நிவேதிதாந்நாதி க்ராஹ்யா தைவஸ்ய ஸந்நிதௌ" "வைஷ்ணவா ஹரிபக்தா ப்ரஹ்ருஷ்டா விநயாந்விதா: - ஹ்ருஷ்டா தீர்த்தம் ப்ரஸாதம் ச ஸ்வீகுர்யுர் தைவஸந்நிதௌ" என்கிறபடி திவ்ய ப்ரபந்தாதி திவ்ய ஸூக்திகளைப் பாராயணம் பண்ணுபவர்களாயும் பரம பாகவதோத்தமர்களாயு மிருக்கிற ஸ்ரீ வைஷ்ணவாக்ரேஸரர்களுக்கு ஸ்ரீ பகவத் தீர்த்த ப்ரஸாதாதிகளை விநியோகிக்க வேண்டுமென்றும், அப்படிப்பட்ட தீர்த்த ப்ரஸாதங்களை அவஶ்யம் பரமைகாந்திகளான ஸ்வாமிகள் ஸ்வீகரிக்க வேண்டுமென்றும் வசநங்கள் இருப்பதாலும், ஓராண்வழியான ஸம்ப்ரதாயமும் அந்நாள் தொட்டு வழங்கி வருகிறது. நிற்க, "விஷ்ணுஸ்நாந ஸமீபஸ்தாந் விஷ்ணுஸேவாயாம் ரமதாந் - ஸர்வாந் பதிதாந் வாபி ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ந ஸ்நாநமாசரேத் ॥ உத்ஸவே வாஹநே தேவஸ்ய ய: ஸ்நாயாத் ஸ்பர்ஶ ஶங்கயா - ஸ மூர்க்க: விதராகஸ்ய பததி நரகே க்ஷணாத்" என்கிறபடி பகவத் ஸந்நிதியில் ஸ்பர்ஶ தோஷமே இல்லை என்றும், அப்படி அதிஶங்கையைக்கூடப் பண்ணலாகாது என்றும் ஏற்பட்டிருப்பதை அபியுக்தர்கள் ஆமோதித்திருக்கிறார்கள். அர்ச்சக பரிசாரக பாசகர்கள் குறிப்பிட்டபடி ஸதாசார ஸம்பந்நர்களாக இல்லையென்று அநுதபித்த மனத்தோடு பகவத் ப்ரஸாதாதிகளை வெறுப்புடன் ஶங்கிக்கும் பக்ஷத்தில் அதுவும் தோஷமாகிறது. ஆகையால், ஸ்ரீ பகவத் ஸந்நிதி யென்கிற மேன்மையான ஒரு அம்ஶத்தை மாத்திரம் த்ருடமாக நம்பி "வசநாத் ப்ரவ்ருத்தி: வசநாந் நிவ்ருத்தி:" "ஸர்வோபாயாபரிதம் க்ராஹ்யம்" என்கிற ந்யாயங்களை அநுஸரித்து ஸ்ரீ பகவத் ப்ரஸாதத்தைப் பரமபோக்யமாக ஸ்வீகரித்து வரவேண்டியதுதான்.

அப்படிக்கில்லாமல் கேவலம் உதரபூரணமே ப்ரதாநமென்று வாசற்படி வைத்த க்ருஹங்கள் தோறும் சென்று வர்ஜ்யா வர்ஜ்ய மன்றிக்கே ப்ரஸாத

179

ஸ்வீகாரம் செய்வது ஸ்ரேஷ்டமானது என்று நினைத்தால் இந்த மஹா கலியின் ஆதிராஜ்யத்தில் அதிகமான பாபஸம்பாதநம் கிடைக்குமே தவிர வேறு லாபம் என்ன கிடைக்கப்போகிறது? 'ஸ்ரீ பகவத் ஸந்நிதியில் பாரமேகாந்த்ய நிஷ்டர்களான ஸ்வாமிகளே பாசகர்களாக இருந்து அப்படிப்பட்டவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட ப்ரஸாதத்தையே ஸ்வீகரிக்க வேண்டும், இல்லா விட்டால் வாயுபக்ஷணம் செய்து ஜீவிக்க வேண்டும்' என்று நினைத்தால் மஹர்ஷிகளுக்கு ஒருகால் ஸாத்யமாகுமே தவிர மற்றவர்களால் முடியாத விஷயமென்பது, வைதிக ஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தகர்களான ஸ்வாமிகள் அறிந்த விஷயம். 'பராந்ந வர்ஜநம் அன்றிக்கே எங்கும் அப்யவஹாரம் ஏன் செய்யக்கூடாது?' என்று ஸங்கிப்பதும் ந்யாய்யமன்று. பராந்நத்தை வர்ஜியாமல் எங்கும் அப்யவஹாரம் செய்வதைக் காட்டிலும், ஸ்ரீ பகவத் ஸந்நிதி யென்ற த்ருடாத்யவஸாயத்தை வைத்து ப்ரஸாத ஸ்வீகாரம் செய்து கொள்வது மேல் என்று பற்றலாம். ஆழ்வார் ஆசார்யர்கள் காலம் முதல் ஸ்ரீரங்கம் முதலான ஸந்நிதிகளிலும், வடநாட்டுத் திருப்பதிகளிலும், தென்னாட்டுத் திருப்பதிகளிலும் ஸ்ரீ ஸந்நிதியில் கோஷ்டி யென்றும் ஸ்ரீ பகவத் ப்ரஸாதாதிகளை ஸ்ரீ பாகவதர்கள் நிர்மத்ஸரர்களாக ஸ்வீகரிக்கவேண்டிய தென்றும் இம்மாதிரியான ஸம்ப்ரதாயங்களை ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்கள் நடத்திக்கொண்டு வந்தும் அந்தப்படி நடத்திவர மற்றவர்களை நியமித்துமிருக்கிறபடியால், அந்த ஶிஷ்டாசாரம் நடைபெற்று வருவதில் ஆஸ்திக ஶிரோமணிகள் எல்லாரும் அத்யாநந்த பரிதர்களாகி இந்த ஆசாரத்தையாவது லோகத்தில் கைநழுவ விடாமல் வஹித்து வரவேண்டுமென்று ஸ்ரீ எம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்க வேண்டிய பாரம் நம்மில் ஒவ்வொருவரையும் சார்ந்ததாக இருக்கிறது.

"விஷ்ணுநா த்யக்தாநி விஷ்ணுநா பீதம் பிபந்தி விஷ்ணுநா வ்யாத்தம் ஜிக்ரந்தி விஷ்ணுநா ரஸிதம் ரஸயந்தி தஸ்மாத் ப்ராஹ்மணோ விஷ்ணோருச்சிஷ்டம் பக்ஷயேத்" இத்யாதியான மஹோபநிஷதாதி ஸ்ரௌத வசநங்களும், "கோட்யோ ஹி ப்ரஹ்மஹத்யாநாம் அஜ்ஞாதஜ்ஞாதகோடய: - தா: ஸர்வா நாஶமாயாந்தி விஷ்ணோர்நைவேத்ய பக்ஷணாத்" இத்யாதியான இதிஹாஸாதி வசநங்களும், பகவந்நிவேதித அந்நம் முதலியவற்றைப் புஜிப்பதை அதி பாவநமாகச் சொல்லுகின்றன; பராந்ந போஜநத்தை ஆதரணீயமாகச் சொல்லவில்லை. ஆகையால், பகவத் ஸந்நிதி மஹாநஸத்திலேயே பாகம் செய்து எம்பெருமானுக்குத் தளிகை ஸமர்ப்பித்து அந்த அந்ந மிஶ்ரமாக ஏற்படுகிற வேறு ப்ரஸாதாதிகளாக இருந்தாலும் அது மேன்மையான மஹாப்ரஸாதமாகத்தான் பாகவதர்கள் திருவுள்ளம்பற்றி ஸ்வீகரிக்க வேணும்.

மேலும், திவ்ய தேஶாதி பகவத் ஸந்நிதி மஹாலயங்கள்தோறும் திருமடைப்பள்ளி நாய்ச்சியாரென்று ஒரு லக்ஷ்மீ விசாஹம் ஶிலாரூபமாக எழுந்தருளியிருக்கிற வைபவத்தை எல்லாரும் ஸேவித்திருக்கலாம். அதாவது - ஸ்ரீ பெரிய பிராட்டியார் திருக்கைகளாலேயே எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளமுவந்தருளும்படி தளிகைபண்ணுகிறதாக ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரஸித்தமாகியிருக்கிறது. ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி பாஞ்சராத்ராதிகளில், அப்படி திருமடைப்பள்ளிகளில் பெரிய பிராட்டியார் திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை எழுந்தருளப் பண்ணி ப்ரதிஷ்டை செய்யவேணு மென்று ஏற்பட்டிருக்கிறபடியால், இந்த ஸம்ப்ரதாயம் வழங்கி வருகிறது. இந்தக்காரணத்தினாலன்றோ பகவத்ப்ரஸாதங்களில் அநிர்வசநீயமான திவ்ய பரிமளமொன்று வீசுகின்றது? பூர்வாசார்யர்களும், அவர்கள் காண்பித்த வழியை நாடி வர்த்திக்கும் பாரமேகாந்த்ய நிஷ்டர்களான பரமபாகவதோத்தமர்களும் இம்மாதிரியாகவே கொண்டாடி யிருக்கிறபடியால், "ஓர் வைதிகர்" எழுதியிருக்கிறபடி பகவத்ப்ரஸாத ஸ்வீகாரத்தை அந்ந விக்ரய க்ருஹத்தில் ஜிஹ்வா த்ருப்திக்காகப் போஜநம் செய்வது போலப் பாவிக்கலாகாது என்பது எல்லோருடைய திருவுள்ளமும் அறிந்த விஷயமாக இருக்கவேணும்.

இங்கு நிரூபித்திருப்பதை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிஹ்ம திவ்ய கடாக்ஷாம்ருத தாராபிஷிக்தாங்கர்களான ஸ்வாமிகள் எல்லாரும் கடாக்ஷித்து "ஹிதஸ்ய ஹிதிः க்ஷுவ நீயா" என்கிறபடி தற்கால நிலைமைக்கு அநுகுணமாக ஸத்ஸம்ப்ரதாயங்கள் நிலைநின்று ஓங்கி விளங்கும்படி முயற்சிசெய்து சீர்திருத்தங்களைச் செய்தால் லோகோபகாரகமாக இருக்கும்.

நாச்சியார் கோயில்,
1—6—12.

லக்ஷ்மீ மந்திரவஸ்தர்.

---

(2)

ருதுமதீ விவாஹம்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு,

சென்ற வைகாசி மாஸத்திய ஸஞ்சிகையில் ஸ்ரீ புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ருதுமதீ விவாஹத்தைக் கண்டித்து எழுதியிருப்பதை அடியேன் படித்து ஸந்தோஷம் அடைந்தேன். அநேக மஹர்ஷிகளுடைய வாக்யங்களை உதாஹரித்திருப்பது ஶ்லாக்யமே. ஆனல், அடியேனுக்கு ஒரு ஸந்தேஹம் ஜநிக்கிறது; அதைத் தெளிவிக்க அந்த ஸ்வாமி க்ருபைசெய்வர் என்று நம்பி இதை எழுதத் துணிகிறேன்.

இப்பொழுது காஞ்சீபுரம் பரிஷத்திலும் இன்னும் மற்ற இடங்களிலும் ருதுமதீ விவாஹமே ஶாஸ்த்ர ஸம்மத மென்றும், அப்படி ருதுமதீ விவாஹத்தை ஶாஸ்த்ரம் விதிக்கா விட்டாலும் அம்மாதிரியான விவாஹத்

திற்கு இடம் கொடுக்கிறது என்றும் இத்யாதியான அபிப்ராயங்களைச் சில வித்வாங்கள் கொண்டு இருப்பதாக ஏற்பட்டிருக்கிறதே. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்வாமி ஸாதித்திருக்கும் ப்ரமாணங்களைப் பார்த்தாலோ அந்த மாதிரியான அபிப்ராயத்துக்குக் கொஞ்சமேனும் ஹேதுக்க ளிருப்பதாகத் தென்படவில்லை. ஒருகால் வாக்யாந்தரங்கள் ஸ்ம்ருத் யந்தரங்களில் இருக்கின்றனவோ? அப்படிக்கு இல்லாவிட்டால் வித்வாங்கள் அப்படி அபிப்ராயப்படவும் ஒருவரோடு ஒருவர் சேர்ந்து சர்ச்சை செய்யவும் காரணமில்லை. வாக்யாந்தரங்கள் இருக்கும் பக்ஷத்தில் ஸ்ரீ புத்தங்கோட்டகம் ஸ்வாமி அவைகளையும் எடுத்து உதாஹரித்து, என்ன காரணத்தினால் அவைகள் அநாதரணீயங்கள் என்பதை விவரித்து எழுதும் பக்ஷத்தில் நன்றாக இருக்கும். வெளியில் நடக்கும் வாதங்களைப் பார்த்தால் பலமான பூர்வபக்ஷங்கள் இருக்க வேண்டுமென்றே அடியேனைப்போன்ற ஸாமாந்யர்களின் மநஸ்ஸில் தோன்றுகிறது.

தவிரவும், ஸ்ரீ புத்தங்கோட்டகம் ஸ்வாமி உதாஹரித்திருக்கும் ப்ரமாணவாக்யங்கள் அச்சிட்ட புஸ்தகங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருந்தால், அந்தப் புஸ்தகங்கள் எந்த அச்சுக்கூடத்தின் ப்ரதியென்றும், அந்த வாக்யங்கள் எந்தப் பக்கங்களில் இருக்கின்றன வென்றும் எடுத்துக் கூறவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன். அநேக இடங்களில் பெரிய வித்வாங்கள்கூடக் கல்பிதமான வாக்யங்களை ஒரு ஸ்ம்ருதியில் இருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டுத் தாத்காலிகமாக வாதத்தை ஶமநம் செய்து விடுகிறார்கள். புத்தங்கோட்டகம் ஸ்வாமி அந்த மாதிரியாக வாக்யங்களைக் கல்பித்திருப்பதாக அடியேன் சொல்லவரவில்லை. ஆனால், அந்த மாதிரியான ஶங்கைக்கு அவகாஶம் கொடுக்காமலிருப்பது நல்லது என்றும் அப்படி வாக்யங்களிருக்கும் இடத்தைக் குறிப்பிடும் பக்ஷத்தில் புஸ்தகங்களை உடையவர்கள் ஸுலபமாக அவைகளைக் கண்டு கொள்வார்கள் என்றும் எண்ணி இந்த மாதிரியாக விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ளத் துணிந்தேன்.

"கலௌ பாராஶரஸ்ம்ருதிஃ" என்று பாராஶர ஸ்ம்ருதிக்குக் கலியுகத்தில் ப்ராதாந்யம் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு, அந்தஸ்ம்ருதியிலிருந்து ஒரு வாக்யம்கூட அவர் எடுத்து உதாஹரிக்காம லிருப்பது கொஞ்சம் ஆஶ்சர்யமாக இருக்கிறது.

மன்னார்குடி,
18—6—12.

ஒரு ஆஸ்திகன்.

---

(3)

ஸ்ரீ அஹோபில்மடமும், ஶிஷ்யஸபையும்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு,

இந்த "வேதாந்த தீபிகை" என்னும் பத்ரிகை ஆரம்பித்தது முதல் மேற்கண்ட விஷயமாக அநேக ஸஞ்சிகைகளில் தேவரீர் எழுதியிருக்கும்

குறிப்புகளை மிகுந்த ஆநந்தத்துடன் அநேகம் ஆஸ்திகர்கள் வாசித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் ஆஸ்தாநத்துக்கு உசிதமான மர்யாதையைக் கொஞ்சங்கூட அதிக்ரமிக்காமலும் ஶிஷ்யர்களுக்குள்ள ஸ்வாதந்த்ரியத்தைக் கிஞ்சித்தேனும் லோபம் செய்யாமலும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநருஸிம்ஹ ப்ரஹ்மன் விபூதியின் அபிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவான அநேக விஜ்ஞாபநங்களைச் செய்துகொண்டும், ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் திருவுள்ளத்தில் காரணங்களுடனோ காரணங்களில்லாமலோ ஸபையைப்பற்றி ஏற்பட்டிருந்த அந்யதா அபிப்ராயங்களை மாற்றும் பொருட்டு வஸ்து ஸ்திதியை அந்யூநாதிரிக்தங்களாகத் தெளிவித்துக்கொண்டும் தேவரீர் எழுதிவரும் மாதிரி மிகவும் ஶ்லாகநீயமாகவே இருக்கிறது. இந்தப் பத்ரிகை ஏற்படுத்தப்பட்ட காலத்தில் அநேகம் பெயர்கள் 'அத்ருப்தர்களான சில ஶிஷ்யர்கள் ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கும் ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்கும் விருத்தமாக இதை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்' என்றும், 'தங்களுடைய மநஸ்ஸின் குறை நீங்குமளவு ஸ்ரீ ஸ்வாமியை அவர்கள் இந்தப் பத்ரிகையில் தூஷிப்பார்கள்' என்றும் எண்ணியிருந்தார்கள். அந்த எண்ணம் தவறுதல் என்று தேவரீர் இந்தப் பத்ரிகையை நடத்திவரும் மாதிரியிலிருந்து வ்யக்தமாக ஏற்படுகிறது. பூர்வம் விபரீத க்ரஹணம் செய்திருந்தவர்களில் அநேகர் இப்பொழுது இதன் ஸாமஞ்ஜஸ்யத்தையும் கௌரவமுள்ள ரீதியையும் பார்த்து ஆநந்திக்கிறார்கள் என்பது அடியேனுக்கு நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம்.

ஸ்ரீ ஶிஷ்ய ஸபையைப் பற்றியும் இந்த மாதிரியான ஶ்லாகையே எவ்விடத்திலும் ஶ்ருதி கோசரம் ஆகின்றது. மஹாமஹோபாத்யாயர் ஸ்ரீ. பெருகவாழ்ந்தான் ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி இந்த ஸபையின் கார்யங்களை ஆமோதிக்கிறார் என்பதே போதுமானது. நிஷ்பக்ஷபாதியான ஒருவர்கூட இதை நிந்திக்கக் காணோம். இப்படியிருக்க, ஸ்ரீ ஸ்வாமி மாத்திரம் இப்பொழுது இந்த ஸபையைத் திக்கரிக்கவும், இந்த ஸபையின் தீர்மானங்களை அநாதரணீயங்களென்று ப்ரகடநம் செய்யவும் திருவுள்ளம் பற்றும்படி தோன்றியிருக்கிறது என்று தேவரீர் எழுதியிருக்கும் குறிப்பிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள, அநேக ஸாத்விகர்கள் மிகவும் வருந்துகிறார்கள். 'என்ன காரணத்தினால் இந்த ஸபை ஏவம் வித திக்காரத்திற்கு அர்ஹமாச்சுது?' என்பதை அவஶ்யம் ஸ்ரீ ஸ்வாமி விளம்பரம் செய்யவேணும். இந்தப் பத்ரிகையை வைஷம்யமன்றிக்கே ப்ரதி மாஸமும் ஸ்ரீ ஸ்வாமி கடாக்ஷித்துக்கொண்டு வந்திருந்தால் இப்படி திக்கரிக்கக் கொஞ்சமேனும் புத்தி தோன்றியிருக்காது. ஸபையார் செய்யும் விஜ்ஞாபநங்களும் தீர்மானங்களும் என்ன காரணத்தால் அநாதரணீயங்களாக இருக்கவேணும்? "யுக்தியுக்தம் வசோ க்ராஹ்யம் பாலாதபி ஶுகாதபி" என்கிறபடி இவர்களாற் செய்யப்படும் விஜ்ஞாபநங்கள் யுக்தியுக்தமாகவும் ந்யாய்யமாகவும் இருக்கும் பக்ஷத்தில், இப்படி அநாதரிப்பது ஸர்வதா அநுசிதம் ஆகாதோ? இவை யெல்லாவற்றையும் கிஞ்சித் பராமர்ஶித்து, ஸாத்விகாக்ரேஸரர்களாகவும் ப்ரமுகர்களாகவுமிருக்கும் ஸ்ரீ பெருகவாழ்ந்தான் ரங்காசார்யர் ஸ்வாமியைப் போன்ற

ஸ்வாமிகளைக் கலந்துகொண்டு ஸபையைப்பற்றி ஒருவித நிர்ணயத்துக்கு வந்தாலொழிய வைதிகத்திற்கும் லௌகிகத்திற்கும் ஸ்ரீ ஸ்வாமியுடைய வ்யாபாரங்கள் ஒத்திருக்கமாட்டா என்பது திண்ணம். தேவரீர் எழுதியிருக்கிறபடி, தங்களுடைய ஶிஷ்யத்வத்தையும் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் ஆசார்யத்வத்தையும் அவலம்பித்து நெருங்கும் ஶிஷ்யர்களை ஸ்ரீ ஸ்வாமி நிரஸிப்பது அத்யந்தம் அநுசிதமே. ஸர்வத்ர நியந்தாவாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிஹ்மன் ஸ்ரீ ஸ்வாமி திருவுள்ளத்தில் த்ருடமாகத்தோன்றி ஶாஸ்த்ரீயமாகவும் யுக்தமாகவும் இருக்கும் வ்யாபாரங்களில் ஸதா ஸ்ரீ ஸ்வாமியை ப்ரவ்ருத்திப்பிக்க வேணுமென்பதே, ஸகல ஸச்சிஷ்யர்களுடைய ஸார்வகாலிக ப்ரார்த்தநை.

ஸ்ரீரங்கம்.
20—9—12.

ந. ராமபத்ரன்.

The VEDANTA DIPIKA.

BUSINESS NOTICE.

1. Subscription.

Subscribers who have not paid their subscriptions yet for the current year are requested to make the payment at their earliest convenience.

2. Advertisements.

Intending advertisers are requested to apply to the Manager, 11, Kesavaperumal Sannidhi Street, Mylapore, Madras, S. The rates are as follows.

One insertion	Rs. 5	a page.
Two insertions	,, $7\frac{1}{2}$	,,
Three ,, ...	,, 10	,,
Six ,, ...	,, 15	,,
Twelve ,, ...	,, 25	,,

ஸ்ரீ:.

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

	ரூ.	அ.	பை.
1. ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு - ரங்கநாதாசார்யருடைய தமிழ் வ்யாக்யானத்துடன்)	0	2	0
2. ஸ்ரீ த்ராவிடவேத தாத்பர்யம்—(ஸ்ரீ. எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது)	0	2	0
3. ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் ஶிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும்:—(ஸ்ரீ. டி. ர்ஜகோபாலாசார்யராற் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்)	0	2	0

வேண்டுமவர்கள் சென்னை மயிலாப்பூர் ஸ்ரீ கேஶவப் பெருமாள் ஸந்நிதிவீதி 11 - நெ. க்ருஹத்தில் இருக்கும் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை மானேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பகவத்கீதை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

இதில் அடங்கியவை.

ராமாநுஜபாஷ்யம், தேசிகன் தாத்பர்ய சந்த்ரிகை, ஆளவந்தார் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ச்லோகம், தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷை, தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப் பாட்டு.

இதுவரையிலும் மொழிபெயர்க்கப்படாதவை.

1, 2, 3, 4, 5 ஸஞ்சிகைகள் வெளியாகியிருக்கின்றன.

ராயல் 8 பாரமுள்ள ஸஞ்சிகை	0	6	0
தபால்கூலி வி. பி. சார்ஜ் உள்பட	0	8	0
வருஷ சந்தா (12 - ஸஞ்சிகை)	4	0	0
தபால்கூலி உள்பட	4	12	0

சிந்தாத்ரிபேட்டை ஸத் ஸம்ப்ரதாய வர்த்தநீ,

34 - அக்ரஹாரம்வீதி சிந்தாத்ரிபேட்டை, சென்னை.

ஸ்ரீ

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபில மட சிஷ்ய சபை பத்ரிகை.

(ஸாதாரண ஹூ மாசி மீ ஏற்படுத்தப்பட்டது.)

பத்ராதிபர்:—எஸ். வாஸுதேவாசாரியார் பி.ஏ, எல்.டி.

☞ கட்டணம் கட்டுதலும், இன்னும் பத்ரிகை விஷயமாக எழுதுதலும் எல்லாம் மயிலாப்பூர், கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிதிவீதியி லிருக்கும் பத்ரிகை மானேஜருக்கு அனுப்பவேண்டும்.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் ௨.

Printed for the General Secretary, A. M. S. Sabha,
by W. Pushparatha Chetty & Co., K. R. Press, Madras.